



بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا ونبينا ابو القاسم المصطفى محمد و على آلته الطيبين الطاهرين سيدما بقية الله في الأرضين.

خوبی خوش آمدید برادران عزیز، فرماندهان زحمتکش و خدمت به معنای واقعی کلمه؛ و باید تبریک عرض بکنیم به همه شما، به فرمانده محترم ارتش، به فرماندهان نیروها، به مسئولان عالی رتبه ای ارتش جمهوری اسلامی ایران و به یکایک آحاد این خدمت، روز ارتش را و جلوه‌گری‌های گوناگون ارتش را که بحمد الله در بخش‌های مختلف افتخارات آفرین بوده. البته این تبریک، مخصوص شما نیست، تبریک به خانواده‌های ایتان هم هست؛ چون آنها هم زحمت میکشند در کنار شما، بخصوص همسران ایتان که اگر آنها با شما همکاری نمیکرند و هم‌دلی نداشتند و با شما همراه نبودند در این کار دشواری که بر عهده شماها است، شماها نمیتوانستید این توفیقات را به دست بیاورید و لاقل در بخشی از این کارها، این توانایی‌ها لنگ میزدید؛ بخصوص هر چه مسئولیت‌ها بالاتر میروند، زحمت خانواده‌ها بیشتر میشود. از قول ما به خانواده‌های ایتان سلام برسانید، تبریک بگویید، هم روز ارتش را، هم نیمه شعبان را، هم اعیاد شعبانیه را و هم عید نوروز را.

خب بیانات جناب سرتیپ حیدری بیانات خوبی بود و درست تبیین کردند، هم چهره‌ی «أشداءُ على الْكُفَّارِ» را، هم چهره‌ی «رَحْمَاءُ بَيْنَهُمْ» (۱) را؛ این برداشت خوبی خوبی بود از واقعیت امروز ارتش. نیروهای مسلح، بدون تردید یکی از مظاهر و عناصر اصلی قدرت ملت هستند؛ البته در همه کشورها این جور نیست، در بسیاری از کشورها نیروهای مسلح عنصر اقتدار ملت‌ها نیستند، عنصر اقتدار قدرت‌ها و دیکتاتورها و مانند اینها هستند؛ یک وقت اگر لازم شد که توی سر ملت هم بزنند میزند؛ حتی در آن جاهایی که ادعای آزادی خواهی و دموکراسی‌شان گوش فلک را هم کر کرده؛ شما شنبه‌های پاریس را الان ملاحظه کنید! لکن در کشور ما به برکت اسلام، به برکت تعالیم اسلامی - چون این را هم اسلام به ما یاد داده - الجنوْدُ ياذن الله حُصُون الرَّعْيَةِ، (۲) شماها حصن ملت‌ید، حصن آحاد مردمی. این حصن هم فقط در دوران جنگ نیست، در دوران جنگ که خب شما میروید سینه‌تان را سپر میکنید و در مقابل دشمن مهاجم، خطر را میپذیرید، شیوه‌های گوناگون برخاسته‌ی از دانش و تجربه را به کار میبرید برای اینکه دشمن را منکوب کنید، سرکوب کنید، مهاجم را وادار کنید به عقب‌نشینی؛ این مال جنگ است، اینجا پس واقعاً شما حصن و حصار رعیتید.

در دوران صلح هم همین جور است؛ غیر از این حوادث طبیعی - که [به آنها] خواهم پرداخت - ولو حوادث طبیعی هم نباشد و نیروهای مسلح، یا در پادگانهایشان، یا در قرارگاه‌هایشان باشند، مایه‌ی اطمینان آحاد ملتند. وقتی ملت احساس میکند که یک نیروی زمینی کارآمد، یک نیروی هوایی کارآمد، یک نیروی دریایی کارآمد، یک پدافند کارآمد در کشور حاضر و آماده است، احساس آرامش میکند، احساس اطمینان میکند؛ دشمنان ملت ایران با این هم مخالفند. می‌بینید، گاهی اوقات چه راجع به ارتش، چه راجع به سپاه، چه راجع به روابط اینها، حرشهایی میزند برای اینکه با مضطرب نشان دادن درون سازمانی نیروهای مسلح، مردم را مضطرب کنند؛ مقصود این است. پس در دوران صلح هم استقرار نیروهای مسلح، آمادگی نیروهای مسلح، چه در پادگانهایشان، چه در اداراتشان، چه در مراکز استقرارشان مایه‌ی آرامش مردم است.

بعد میرسیم به حوادث طبیعی؛ شما ملاحظه کنید، در زلزله‌ی کرمانشاه حضور ارتش و دیگر نیروهای مسلح یک



حضور حیاتی بود، یعنی واقعاً اگر چنانچه در آن مناطق اساسی زلزله‌زده اینها نبودند و به کمک مردم نمی‌شتابتند. تلفات ما -غیر از ویرانی‌های گوناگون- قطعاً چند برابر می‌شد؛ این مال زلزله‌ی کرمانشاه. در این سیل اخیر هم، حالا من البته به نیروهای مسلح دستور دادم که بروند اما من میدانم و اطلاع دارم که قبل از دستور من هم بخش مهمی از نیروهای مسلح -ارتش و سپاه و دیگران- در میدان بودند. ارتش در گلستان، قبل از ستاد بحران حضور پیدا کرد، قبل از اینکه پای ستاد بحران به آنجا برسد، ارتش آنجا حضور داشت؛ «*حُصُونُ الرَّعِيَّةِ*» یعنی اینها. فقط هم این حضور، حضور آلات و وسایل و مانند اینها نبود؛ [بلکه] جسمشان، بدنشان، توان جسمانی‌شان در خدمت مردم بود. سرهنگ ارتشی خم می‌شود که یک پیرمرد پایش را بگذارد روی پشت او، سوار [کامیون] بشود! ببینید اینها چیزهایی است که می‌میاند، در حافظه‌ی تاریخ گم نمی‌شود؛ این را ملت ایران دیدند، این «*حُصُونُ الرَّعِيَّةِ*» است؛ این یعنی ارتش وقتی میگوید «ارتش فدای ملت» صادق است در این کلام، دارد کار میکند؛ اینها ارزشهایی است که وجود دارد.

خب، یک نکته‌ی دیگر این است که ارتش جمهوری اسلامی به برکت جمهوری اسلامی صرفاً ابزارآلات و تجربه و دانش و فن نیست بلکه در بخش‌هایی از ارتش، یک نمایشگاه ارزشهای اسلامی هم هست؛ بسیاری از نقاط ارتش، ویترین ارزشهای اسلامی است: چه در دانشگاه‌هایش، چه در پادگانهایش، چه در مراکز اداری و استقرارش، توجه به ظواهر دین، توجه به اعمال شریعت، توجه به خدمتگزاری؛ اینها چیزهایی است که در ارتش، خودش را نشان داده؛ من حکم کلی نمیکنم، همه یک جور نیستند. مهم این است که نمونه‌هایی داشته باشیم که انسان بتواند اینها را سر دست بلند کند و نشان بدهد. عباس بابایی را یا صیاد شیرازی را یا امثال اینها را انسان میتواند به یک ملت نشان بدهد، میتواند به امت اسلامی نشان بدهد و بگوید اینها، این [طور] بودند؛ آن تعهدشان، آن فدایکاری‌شان، آن تواضعشان، آن گریختنشان از نام و نشان. در یک برهه‌ای، فرمانده نیروی هوایی را میخواستیم انتخاب کنیم، سه گزینه مطرح بود: شهید ستاری، شهید بابایی و یک نفر دیگر که یادم نیست چه کسی بود؛ مال زمان ریاست جمهوری من است. من به خودشان محول کردم، گفتم من انتخاب نمیکنم -به نظرم خواستم، حالا یادم نیست، چون خیلی گذشته، سالها گذشته- خودتان بنشینید یکی تان را انتخاب کنید؛ نشستند انتخاب کردند. البته آن زمان بیشتر رسم بود که فرمانده نیروی هوایی خلبان باشد، شهید ستاری خلبان هم نبود، نیروی فتی بود، [ولی] او را انتخاب کردند؛ مثلاً گفتند به این دلیل، به این دلیل. یعنی مثلاً شهید بابایی که حالا یادم هست اسمش را یا آن دیگری که یادم نیست، میتوانست یک اشاره‌ای بکند که آدم بفهمد او مایل است که بشود فرمانده، راحت همین کار اتفاق می‌افتد، [چون] بالاخره او خلبان بود و خلبانها آن وقت در نیروی هوایی خیلی مهم است؛ غالباً چشمهای ظاهربین و بیشترین شانس را داشتند برای فرماندهی؛ [اما] اشاره‌ای نکردند. اینها خیلی مهم است؛ غالباً چشمهای ظاهربین و زبانهای جدا از اندیشه و فکر، این چیزها را نه می‌بینند و نه می‌گویند؛ اما هست، وجود دارد. من در ارتش خیلی بوده‌ام، با خیلی از ارتشی‌ها نشسته‌ام، برخاسته‌ام، آزموده‌ام این را، اینها وجود دارد در ارتش، این ارتش خیلی بالارزش است؛ ارتش مکتبی یعنی این، این را شماها که فرمانده هستید تقویت کنید.

امروز ارتش، دست بچه‌های متدين و انقلابی ارتش است؛ یعنی این آقایان که حالا در فرماندهی ارتش هستند، غالباً جوانهای انقلابی ارتشنده که از ورودی‌های بعد از انقلابند. البته تعدادی مال اندکی قبل از انقلاب [هستند] اما غالباً مال ورودی‌های بعد از انقلابند که در ارتش وارد شده‌اند. امروز زمام این تشکیلات بزرگ، این سازمان بالارزش دست شما است؛ هر چه میتوانید در این جهت ارتش را تقویت کنید. امروز ارتش ما، هم متدين‌تر از همیشه است، هم کارآمدتر از همیشه است، یعنی انصافاً هیچ تردیدی وجود ندارد. حالا آنهایی که عادت کرده‌اند به تحریر ملت و تکریم خائنان به ملت، مرتب تکرار میکنند که ارتش مدرن را رضاخان تشکیل داد. خب همین ارتش مدرن در مقابل هجوم خارجی‌ها چقدر توانست مقاومت کند؟ چند نفر در آن ارتش مدرن ایستادند پای این مبارزه و جانشان را از دست دادند؟ بشمرند تا ببینیم؛ یک شبانه روز نتوانستند مقاومت بکنند؛ [اما] این ارتش هشت سال در یک جنگ



منظم مقاومت کرد، ایستادگی کرد، فعالیت کرد. ما شاهد بودیم، کارهایشان را دیدیم، حرکاتشان را دیدیم،  
زحمتهایی که متحمل شدند را دیدیم. این است دیگر. این ارتش، دانشش بهتر است، تجربه‌اش بیشتر است، روحیه‌اش  
بمراتب بالاتر است، توانایی‌های گوناگونش بهتر است، دینش هم بیشتر است، تعبدش هم بیشتر است، امانتش هم  
بیشتر است؛ این به برکت جمهوری اسلامی است؛ این جمهوری اسلامی است که ارتش را این جور بار آورده که  
بحمدالله مایه افتخار است.

ارتش و نیروهای مسلح، امروز فقط به منافع ملی نمیپردازند؛ منافع ملی را تأمین میکنند، اما برکات نیروهای  
مسلح ما امروز به بسیاری از کشورهای دیگر هم میرسد. شما فکر کنید اگر چنانچه نیروهای مسلح ما – ارتش و  
سپاه – در مبارزه‌ی با داعش وارد نمیشدند، امروز منطقه‌ی چه حالتی داشت؟ البته کشورها کارهای خودشان را کردند،  
منتها نقش نیروهای مسلح جمهوری اسلامی را چه کسی میتواند نادیده بگیرد. شما ببینید که اگر وارد نمیشدند،  
امروز در کشورهای همسایگان ما - همسایگان ما - ملت‌ها چه جوری بودند و حکومتها دست چه کسانی بود؟ یعنی  
نیروهای مسلح جمهوری اسلامی برکاتشان را دارند تقسیم میکنند، نعمتهای خدادادی را بین خودشان و دیگران  
دارند تقسیم میکنند، خیرشان به همه میرسد؛ و امیدواریم این ادامه پیدا کند و خیرتان به دنیا برسد؛ ان شاءالله.

یک کار مهمی هم که در ارتش به نظر من بوده و هست و ان شاءالله بیشتر هم تقویتش بکنید - سرتیپ حیدری هم  
[به آن] اشاره کردند - اتحاد نیروهای مسلح است؛ یعنی شما و سپاه، دست اتحادتان از هم جدا نشود. حرکت زیبایی  
بود این کاری که این آفایان کردند بعد از قضیه‌ی حرکت زشت آمریکایی‌ها نسبت به سپاه، پا شدند رفتند با  
سپاهی‌ها دست برادری دادند؛ این بسیار حرکت زیبا و درستی بود که انجام گرفت؛ اینها دشمن را خیلی عصبانی  
میکنند؛ هر کاری که شما بکنید که دشمن را عصبانی کند آن کار خوب است؛ هر کاری انجام بگیرد که به نفع دشمن  
باشد آن کار بد است؛ هر جور کاری میخواهد باشد؛ چه آدمی که این کار را انجام میدهد مثل من عمامه داشته  
باشد، چه مثل شما لباس نظامی داشته باشد، فرقی نمیکند؛ دشمن را جری نباید کرد، روحیه به دشمن نباید داد.  
یکی از اساسی‌ترین شیوه‌های امروز جنگ در دنیا، جنگ روحیه‌ها است - البته همیشه همین جور بوده، امروز دیگر  
بیشتر - که روحیه طرف را تضعیف کنند. مردک در کشور خودشان هزاران میلیارد [دلار] بدھکاری و بدختی و  
گرفتاری دارند، سیل می‌آید، طوفان می‌آید - [مثل] آن طوفانی که چند سال پیش در کارولینا آمد و تا چند سال اصل  
رسیدگی نتوانستند بکنند - این گرفتاری‌ها را دارند، آن وقت می‌آید می‌نشینند برای جمهوری اسلامی و ملت ایران و  
مسئولین کشور بنا میکند لیچار (۳) گفتن و چرند گفتن و چیزهایی که در شأن خودشان هست را به ایران نسبت  
دادن؛ دشمن این جوری است. او میخواهد روحیه طرف را ضعیف کند؛ میدانند واقعیت چیست، گرفتاری‌های  
خودشان را هم میدانند، بدختی‌های خودشان را هم میدانند، حرکت عظیم و سریع ملت ایران را هم می‌بینند. این  
کاری که الان در مسئله‌ی سیل دارد انجام میگیرد در این چند استان، اینها کارهای فوق العاده است؛ واقعاً زبان و  
بیان، قادر نیست اینها را درست توصیف بکند؛ ارتش یک جور، سپاه یک جور، بسیج یک جور، آحاد مردم یک جور،  
روحانیون و طبله‌ها یک جور؛ چند هزار طبله رفتند، چند هزار دانشجو راه افتادند رفتند به کمک مردم، با دست خالی  
؛ خیلی‌هایشان توانایی هم ندارند؛ امکانات مالی‌ای که مردم در اختیار این کار گذاشتند؛ اینها یک چیزهای عجیبی  
است، اینها در دنیا، یا هیچ نظیر ندارد، یا خیلی کم نظیر دارد؛ اینها نشان دهندهی حرکت عظیم ملت ایران است.  
اینها را دشمن میبینند، خب مصلحت نمیداند که به رو بیاورد، لذا می‌نشینند یاوه‌سرایی میکنند برای تضعیف روحیه. از  
این طرف شما باید کاری نکنید که روحیه طرف تقویت بشود، روحیه خودی ضعیف بشود؛ هیچ کس نباید این  
جور حرکت بکند. در تبلیغات، در بیانات، در اظهارات، در عملکردها این را باید رعایت کنید.

ارتش بحمدالله ارتش خوبی است؛ امیدواریم روزبه روز کارها را بهتر، تخصص‌ها را بالاتر، عملکردها را بهتر، تجربه‌ها  
را متراکم‌تر انجام بدهید و گزارش‌هایی که به مسئولین بالا داده میشود، گزارش‌های دقیق و واقعی باشد. همه‌ی  
دستگاه‌ها به این توجه کنند که گزارش را دقیق باید بدهنند، چون گزارش تصمیم‌ساز است و تصمیم‌گیر بایستی گزارش



درست در اختیارش قرار بگیرد تا بتواند درست تصمیم بگیرد. از همه‌ی شماها متشرکیم؛ ان شاءالله که موفق و مؤید باشد.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

۱) سوره‌ی فتح، بخشی از آیه‌ی ۲۹ «... بر کافران، سخت‌گیر [و] با همدیگر مهربانند ...»

البلاغه،

(۲)

نامه‌ی ۵۳

۳) سخن گستاخانه، یاوه